

Arrest

nr. 135 112 van 16 december 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: 1) X
 2) X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 1 september 2014 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van 2 juli 2014 van de gemachtigde van de staatssecretaris van Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding tot het opleggen van een inreisverbod (bijlagen 13sexies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 5 september 2014 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 31 oktober 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 november 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat MUTOMBO, die loco advocaat Mr. M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat DEMUYNCK, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

- 1.1. Verzoekers dienen op 10 juni 2011 een asielaanvraag in bij de Belgische overheden. Op 20 juli 2011 neemt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.
- 1.2. Op 7 juli 2011 dienen verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Deze aanvraag wordt op 19 juli 2011 ontvankelijk verklaard. Op 6 februari 2014 wordt de aanvraag ongegrond verklaard.
- 1.3. Op 14 september 2012 dienen verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Deze aanvraag wordt op 1 juli 2013 ongegrond verklaard.
- 1.4. Op 13 februari 2014 worden verzoekers bevolen om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13quinquies).
- 1.5. Op 13 maart 2014 dienen verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Deze aanvraag wordt op 15 mei 2014 ontvankelijk verklaard. Op 2 juli 2014 wordt de aanvraag ongegrond verklaard.
- 1.6. Op 2 juli 2014 worden verzoekers bevolen om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13).
- 1.7. Op 16 december 2014 vernietigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de beslissing van 2 juli 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard en de bevelen van 2 juli 2014 om het grondgebied te verlaten bij arrest nr. 135 111.
- 1.8. Op 2 juli 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris van Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) in hoofde van elke verzoeker een beslissing tot het opleggen van een inreisverbod. Dit zijn de bestreden beslissingen die op 6 augustus 2014 ter kennis worden gebracht.

De motieven luiden als volgt:

“(…)

nationaliteit: Kosovo

wordt een inreisverbod voor drie jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten voile toepassen¹, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

De beslissing tót verwijdering van 02.07.2014 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tót het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

o In uitvoering van artikel 74/11 §1 tweede lid van de wet van 15 december 1980, is de termijn van het inreisverbod 3 jaar:

2° Niet aan de terugkeerverplichting werd voldaan : betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel het grondgebied te verlaten dd. 13.02.2014, ter kennis gebracht dd. 18.02.2014 en verblijft nog altijd illegaal op het Belgisch grondgebied. Aan betrokkene wordt de maximumtermijn van 3 jaar opgelegd aangezien betrokkene sedert haar asielaanvraag vervolgens nog één aanvraag in toepassing van artikel 9bis dd. 14.09.2012 en nog twee afzonderlijke aanvragen in toepassing van artikel 9ter d.d. 07.07.2011 en .dd. 13.03.2014 heeft ingediend die allen negatief werden afgesloten. Betrokkene vertoont niet de minste intentie om het grondgebied te verlaten en toont ook niet aan dat ze/hij stappen onderneemt om haar/zijn vertrek voor te bereiden.”

2. Over de gevolgen van het punt 1.7. bedoelde arrest van de Raad

2.1. Aangezien de beslissing van 2 juli 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard, werd vernietigd, bevinden de verzoekers zich terug in hun rechtstoestand zoals die was voor het treffen van die ongegrondheidsbeslissing. Verzoekers vallen derhalve terug op een ontvankelijk verklaarde aanvraag om machtiging tot verblijf die ingediend werd op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet (cf. punt 1.5). Verzoekers hebben derhalve opnieuw een tijdelijk verblijfsrecht in afwachting van een beslissing ten gronde over de aanvraag. Op grond van artikel 7, tweede lid van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de Vreemdelingenwet, hebben zij met name recht op een attest van immatriculatie en kunnen zij derhalve niet meer het voorwerp uitmaken van een bevel om het grondgebied te verlaten, ongeacht of het destijds rechtsgeldig is getroffen of niet.

Bijgevolg achtte de Raad de bevelen om het grondgebied te verlaten van 2 juli 2014, gelet op de nauwe samenhang met de ongegrondheidsbeslissing van 2 juli 2014, in het belang van een goede rechtsbedeling en ter wille van de duidelijkheid, uit het rechtsverkeer te verwijderen via een vernietiging.

2.2. In de bestreden inreisverboden wordt gesteld: *“De beslissing tot verwijdering van 02.07.2014 gaat gepaard met dit inreisverbod.”*

Daarbij wordt uitdrukkelijk verwezen naar artikel 74/11, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet dat luidt:

“§ 1. (...)

De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen :

(...)

2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.(...) “

In casu ging de beslissingen tot verwijdering van 2 juli 2014 gepaard met de bestreden inreisverboden omdat gemachtigde had vastgesteld dat verzoekers geen gevolg hadden gegeven aan een eerder bevel om het grondgebied te verlaten van 13 februari 2014.

Er is geen inreisverbod mogelijk zonder beslissing tot verwijdering (RvS 18 december 2013, nr. 225.871 en RvS 26 juni 2014, nr. 227.898).

Nu de beslissingen tot verwijdering van 2 juli 2014, die gepaard gingen met de bestreden inreisverboden, werden vernietigd bij arrest nr. 135 111 van 16 december 2014, komen bijgevolg ook de bestreden inreisverboden te vervallen.

Het is echter aangewezen voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer en dus voor de rechtszekerheid, de bestreden inreisverboden uit het rechtsverkeer te verwijderen via een vernietiging, ongeacht of deze destijds rechtsgeldig opgelegd werden of niet.

Om al deze redenen dient geen uitspraak meer gedaan te worden over het door verzoekers aangehaalde middel en het verweer erop ontwikkeld in de nota met opmerkingen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

De beslissingen van 2 juli 2014 van de gemachtigde van de staatssecretaris van Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding tot het opleggen van een inreisverbod (bijlagen 13sexies), worden vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 350 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 16 december 2014 door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. FRANSEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. FRANSEN

M. MAES